

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/28/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113011173
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8113011173.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monoka na neverejnom zasadnutí konanom 27.11.2013 v trestnej veci odsúdeného D. V. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/, d/ Tr. zák. a iné, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 2PP 35/2013 zo dňa 28.10.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného D. V..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného D. V. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 203/2010 zo dňa 16.11.2010 v trvaní 5 rokov.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, odsúdený sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutému výroku uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Odsúdený D. V. je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol vo výmere 5 rokov uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 203/2010 zo dňa 16.11.2010 a to pre spolupáchateľstvo zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1, 2 písm. c/, d/ Tr. zák., ako aj spolupáchateľstvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, c/ Tr. zák. a poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výkon uloženého trestu odsúdený nastúpil dňa 16.11.2010, do výkonu trestu mu však bola započítaná väzba, začiatok ktorej sa mu ráta od 23.05.2010, čo znamená, že koniec trestu má odsúdený stanovený na 23.05.2015 a dve tretiny uloženého trestu vykonal ku dňu 23.09.2013.

Vykonanie zákonom stanovenej časti trestu je jednou z podmienok, ktoré musia byť splnené pre to, aby bolo možné odsúdeného v zmysle ust. § 66 Tr. zák. z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a

a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta SR zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin, po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta SR zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Ako z vyššie uvedeného plynie, odsúdený spĺňa jednu z podmienok, ktoré musia byť splnené pre to, aby bolo vôbec možné o podmieňanom prepustení uvažovať, a to vykonanie zákonom stanovenej časti uloženého trestu, v jeho prípade dvoch tretín z uloženého päťročného trestu odňatia slobody.

Na podmieňané prepustenie však odsúdený nemá po vykonaní stanovenej časti trestu právny nárok. Pre to, aby mohol byť podmieňane prepustený, sa totiž vyžaduje, aby splnil aj ďalšie podmienky, ktoré zákon vo vyššie citovanom ust. § 66 ods. 1 Tr. zák. stanovuje. Musí teda vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázať polepšenie a to do takej miery, že od neho možno očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život.

Obe uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne.

Pre kladné rozhodnutie súdu o podmieňanom prepustení odsúdeného z výkonu trestu je teda nevyhnutné zistenie, že páchateľ plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal, že doterajší výkon trestu u neho postačoval a účel trestu bol v jeho prípade už dosiahnutý aj kratším výkonom trestu, než je trest, ktorý mu bol pôvodným rozsudkom súdu uložený. To môže byť preukázané plnením základných povinností, ktoré pre odsúdeného vyplývajú zo zákona o výkone trestu odňatia slobody, teda najmä dodržiavaním základných povinností a zákazov uvedených v tomto zákone.

To, ako sa odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody správa a či plnením svojich povinností a svojim správaním preukazuje polepšenie sa zisťuje predovšetkým z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody, kde odsúdený trest vykonáva, resp. vykonával. Po preskúmaní uvedeného správania sa odsúdeného, ako aj jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti, je potom možné skúmať, či u odsúdeného došlo k polepšeniu, teda či nastal vývojový proces vnútornej premeny páchateľovej osobnosti tak, že je možné predpokladať, že v budúcnosti sa trestnej činnosti dopúšťať nebude.

Vo vzťahu k odsúdenému D. V. však rozhodne vzhľadom na jeho doterajšie správanie sa počas výkonu trestu nie je možné urobiť záver ani len v tom smere, že by bol svojim správaním vo výkone trestu a plnením povinností preukázal polepšenie.

Tak, ako to konštatuje v dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa, je z hodnotenia odsúdeného D. V. zrejmé, že aj keď počas výkonu väzby a časti i výkonu trestu v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v L. bolo správanie sa odsúdeného na požadovanej úrovni a takéto správanie bolo aj v Ústave na výkon trestu odňatia slobody L. - H., v ktorom trest vykonával od 07.12.2010 do 24.01.2012, keď bol premiestnený do Ústavu na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody D. s miestom výkonu služby v E., práve v tomto ústave už nebolo jeho správanie a vystupovanie vždy na požadovanej úrovni a v súlade s ústavným poriadkom. Počas pobytu vo výchovnom kolektíve oddielu C1 bol trikrát disciplinárne potrestaný a z uvedeného dôvodu mu bola následne zmenená aj diferenciacná skupina, ani po zmene skupiny sa však správanie a vystupovanie odsúdeného nezmenilo, sú evidované problémy so zvládaním disciplíny, na upozornenia príslušníkov reaguje nekontrolovane a prchko, opakovane sa dopúšťa disciplinárnych previnení. V priebehu doterajšieho výkonu trestu bol celkom 5 krát disciplinárne potrestaný za zhotovenie piercingu inému odsúdenému, za nešetrné zaobchádzanie so zvereným majetkom, za prechovávanie tetovacieho zariadenia a dvakrát za nenastúpenie na odber stravy. Disciplinárne odmenený doposiaľ nebol.

Vzhľadom na uvedené správanie sa odsúdeného nemôže ani krajský súd tak, ako to konštatuje aj súd prvého stupňa, uzavrieť, že by odsúdený D. V. plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukazoval polepšenie.

Keďže odsúdený teda nespĺňa ani jednu zo základných materiálnych podmienok, ktoré zákon pre možnosť podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje, okresný súd rozhodol

správne, keď žiadosť odsúdeného D. V. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Keďže krajský súd v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, nezistil žiadne procesné pochybenia, ktoré by mali za následok nesprávnosť napadnutého uznesenia a toto uznesenie je vo svojom merite v súlade so zákonom, nezostávalo mu nič iné, než podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného D. V. ako nedôvodnú zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je ďalší riadny opravný prostriedok prípustný.